

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ		
Έτησια.	Φοίνικες	36
Εξαμηνιαία.		18
Τριμηνιαία.		9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 21 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

Αρ. 258.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι, κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 1684 διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως, τίθεται εἰς δημοπρασίαν τὸ προῖν τῶν ἐθνικῶν σταφίδαμπελώνων Κερύνθου καὶ Βοστίσης τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἡ πρώτη δημοπρασία θέλει γενῆ ἐπιτοπίως εἰς Κόρινθον καὶ Βοστίσαν παρὰ τῶν ἐκεῖ Διοικήτων, καὶ ἄρχεται τὴν τριακοστὴν τοῦ τρέχοντος Ἰουνίου, ἡ δὲ τελευταία δημοπρασία θέλει γενῆ εἰς Ναύπλιον παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, καὶ θέλει λαμβάνει τέλος τὴν 20 Ἰουλίου ἐρχομένου. Θέλει δ' ἀφεθῇ εἰς τὸν προσφέροντα πλειότεραν τιμὴν, ὅστις χρεωστῇ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων νὰ μετρήσῃ τὸ ἐν τέταρτον τῆς τιμῆς, καὶ εἰς τρεῖς ἀκολουθοῦντας ἡμέρας θέλει πληρῶναι τὰ λοιπὰ τρία τέταρτα. Περὶ σκαλοῦνται ὅσοι εἶναι ἀγορασταί, νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τοὺς προσδιορισθέντας τῆς δημοπρασίας τόπους ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 18 Ἰουνίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Α. ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Α. ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ.

τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ ῥηθέντι Δημητρίῳ Σαραντόπουλῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ, ἵνα καθυποβληθῇ εἰς τὴν εὐθύνην τῶν νόμων ἄλλως, ἐὰν ἐντὸς ἡμερῶν εἰκοσι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ἐμφανισθῇ οἰκειοθελῶς ἢ κατασχεθῇ ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τοῦ δικαιωμάτων, καὶ θέλει κριθῇ ἐρήμην.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ θέλουν ἐπαγρυπνεῖ αἱ κατὰ τόπον Ἀστυνομίαι τοῦ Κράτους, ἕκαστος δὲ πολίτης ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς, ἐὰν ᾗδεύρῃ πού εὐρίσκεται ὁ ῥηθεὶς Δημήτριος Σαραντόπουλος.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τοῦ Κράτους, καὶ ἀντιτυπῶν τούτου θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν Δύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως Καλαμάτας, καὶ ἔτερον θέλει διευθυνθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης, ἵνα τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δραπετοῦ.

Ἐν Καλαμάτῃ, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Ὁ τόπον ἐπέχων Προέδρου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. ΤΙΠΑΛΔΟΣ.

Αρ. 1180.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Β ἐνταλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Κατηγορούμενος ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου ὁ Κωνσταντῖνος Δημητρίου Μισκοδίτης Σπετσιώτης, παρὰ τοῦ Θεόδωρου Κώνστα Καλαντζῆ Πραπτιώτη παροικούντος εἰς Σπέτσας, ὡς ἐξαπατήσας αὐτὸν τὴν νύκτα τῆς 20 Φεβρουαρίου 1830 ἐξέβαλε τοῦ ἐργαστηρίου του, τὸν ἔφερεν εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου ταύτης, καὶ τὸν ἐπεβόησεν ἐπὶ μιᾶς μικρᾶς ὀλμου σκοπὸν ἔχων νὰ τὸν θανατώτῃ, ἐδραπέτευσε τῆς φυλακῆς κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναφορὰν τῆς Ἀστυνομίας Σπετσῶν.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἵτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος τούτου διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Χ. Ἀ. Ὁδρεᾶ Ἀργύρη, διέταξε τὸν δραπετεύσαντα Κωνσταντῖνον Δημητρίου Μισκοδίτην διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 448 πρώτου ἐντάλματος ἐμφανίσεως, κεινοποιηθέντος εἰς τὴν

Δικαστικᾶ.

Αρ. 203.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ Δημήτριος τοῦ Ἀντωνίου Σαραντόπουλου ἐκ τοῦ χωρίου Βραχοράπη τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης, συλληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτῃ ἐνδὸς ἀλόγου παρὰ τῆς προσωρινῆς Ἀστυνομίας Νησίου κτλ. διευθύνθη πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο διὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς Ἀστυνομίας τῶν 16 τοῦ ἀπελθόντος Μαΐου ὑπ' Ἀρ. 26 κρατούμενος δὲ ὑπὸ Ἀστυνομικὴν φύλαξιν παρὰ τῇ προσωρινῇ Ἀστυνομίᾳ Καλαμάτας κατὰ τῆς 3 ἰσταμένου ἐδραπέτευσε τῆς φυλακῆς.

Κατὰ συνέπειαν τῆς σημερινῆς ἀναφορᾶς τοῦ διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Ἰωάννου Καλογερόπουλου,

διαμενὴν του, νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης καὶ μὴ ἐμφανισθέντες, τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ ἐντέλλεται τῷ κατηγορουμένῳ Κωνσταντίνῳ Δημητρίου Μωσκοβίτη νὰ παρουσιασθῇ ἐντὸς νέας προθεσμίας 20 ἡμερῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος, διὰ τὰ ἐπόμενα τῆς δικαιοσύνης.

Ἐκ τούτου ἐναντίον, γνωστοποιεῖται ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας δέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν φυγιδίκον δέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας κατὰ τοὺς νόμους τῆς φυγιδικίας.

Πᾶς πολίτης γινώσκων πῶς ἐνδημεῖ ὁ φυγιδίκος εὖτος, ὀφείλει νὰ τὸ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ βῆμα τούτο ἢ πρὸς τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχὰς διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης· αἱ δὲ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ πρὸςκαλεῦνται νὰ ἐπαγρυπνήσουν εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος ἐντάλματος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος, δέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας Σπετσῶν, ἕτερον θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τοῦ φυγιδίκου, καὶ ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας του.

Ἐκ Σπετσῶν, τὴν 5 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.
Ὁ Συνδικαστὴς Β. Θ. ΓΚΙΝΗΣ.
Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Παρέδρου Κ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.
Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἐμμανουὴλ Πατέρος.

Ἀρ. 2105. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Κατηγορηθέντων ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου παρὰ τοῦ Ἀλεξίου Θεοδώρου Ἀγιοπώλου, τοῦ Μήτρου Χρειαζομένου, καὶ Νικολάου Βιολιντζόπουλου, καλοίκων Π. Πατρῶν, ὡς κλεψάντων ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ ἱκανὴν ποσὸν ἡλεκτρικῶν.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τοῦτῳ διορισθέντος ἐξελαστικοῦ δικαστοῦ Κυρίου Δ. Θεοχαροπούλου Συνδικαστοῦ, ἐξέδωκε πρὸς τοὺς κατηγορουμένους τούτους κατὰ τὴν ἐνάτην τοῦ παύσατος ἐντάλμα ἐμφανίσεως ὑπ' Ἀρ. 1914, ὅπερ τοῖς ἐνεχειρίσθη κατὰ τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ, παρελθούσης ἤδη τῆς δεθείσης αὐτοῖς προθεσμίας 20 ἡμερῶν, δὲν ἐνεφανίσθησαν.

Ὅθεν, κατ' ἀναφορὰν τοῦ αὐτοῦ ἐξελαστικοῦ δικαστοῦ ὑπὸ 4 τοῦ ἰσχυμένου, τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τοῖς αὐτοῖς Μήτερ Χρειαζομένῳ καὶ Νικολάῳ Βιολιντζόπουλῳ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του ἐντὸς ἑτέρας προθεσμίας 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος μὴ ἐμφανιζόμενοι δὲ θέλουν διακοπῇ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν.

Ὅφείλει ἕκαστος τῶν πολιτῶν, γνωρίζων πῶς εὐρίσκονται οἱ κατηγορούμενοι εἴτε, νὰ τοὺς φανεροποιήσῃ πρὸς τὰς κατὰ τόπον Ἀρχὰς· αὗται δὲ ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνήσιν εἰς τὴν σύλληψιν καὶ ἀποστολὴν αὐτῶν πρὸς τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πόλιν ταύτην· ἀντί-

γραφα δὲ αὐτοῦ θέλουσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν τελευταίων οἰκίων τῶν κατηγορουμένων, ἕτερον δὲ θέλει σπαλῇ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Π. Πατρῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ἐντάλμα.
Ἐν Βοστίτση, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.
Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.
Α. Ν. ΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.
Σ. ΙΩΑΝΝΟΥ.
Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Ἀρ. 297. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀστυνομία Αἰγίνης.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ α' ἁρθροῦ τῆς ὑπ' Ἀρ. 140 ἀποφάσεως τοῦ κριτηρίου τῆς νήσου ταύτης περὶ τῆς κληρονομίας τοῦ ἀπεθανόντος εἰς αὐτὴν Μιχαὴλ Τεπόρτου Χίου, προειδοποιῦνται παρὰ τῆς Ἀστυνομίας ταύτης οἱ δανεισταὶ τοῦ διαληθθέντος Τεπόρτου νὰ παρουσιασθῶσιν ἐντὸς 30 ἡμερῶν εἰς τὸ βῆμά της, ὅπου συνεννοῦμενοι μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς μητρὸς καὶ κληρονόμου τοῦ εἰρημένου Τεπόρτου Μαρίας Τεπόρτου Κ. Ζ. Κ. Γρημάλτη, νὰ ἐξοφληθῶσι διὰ τὸ ἀποδειχθόμενον νομιμον χρέος των ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν παρακατατεθειμένη, αὐτοῦ οὐσίας, συνιστάμενης εἰς ὀλίγα τινὰ χρήματα καὶ εἰδίσματα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 19 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Ἀστυνόμος Γ. Φωτόπουλος.

Εἰδοποιήσις παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Σύρας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 134 προσκλήσεως τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου, τίθεται ἐκ δευτέρου εἰς δημοπρασίαν διὰ τοῦ κήρυκος Ἰωάννου Μυριόφτηνου ὁ Ἑλληνικὸς Μαρτίγος, Ἡρακλῆς, τοῦ πλοιάρχου Νικολάου Μαγκασιανοῦ, τόνων Ἑλληνικῶν 12:1|2.

Ἡ πρώτη κήρυξις δέλει γένει

εἰς τὰς 20 τοῦ τρέχοντος ἡμέρα Παρασκευῆ,
ἢ δευτέρα 27 τοῦ ἰδίου „ Παρασκευῆ,
ἢ τρίτη καὶ τελευτ. 4 Ἰουλίου „ Παρασκευῆ.

Εἰς τὰς 12 ὥρας (κατὰ τὴν μεσημβρίαν), στυθέντος τοῦ φωτός, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Μαρτίγος δέλει μείνει εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, καὶ ὅστις ἀμέσως δέλει μετρήσει τὸ ἐν τέταρτον τῆς τιμῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα μετὰ παρέλευσιν ὥρῶν 24.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρας, τὴν 13 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Ἀστυνόμος Κ. Τζένιος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 21 Ἰουνίου.

Τὴν 19 τοῦ ἐνεστῶτος ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἦλθεν εἰς Πόρον ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἀτμοκινήτου Ἐρμού, καὶ τὴν ἐπαύριον ἀπέπλευσε πάλιν ἐπὶ Ῥωσικῆς φρεγάτας, ἥτις ἐφάνη διευθυνομένη πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου.

— Ὁ Ναύαρχος Εἰζήνος μέλλει αὖριον νὰ ἀναχωρήσῃ μὲ μέρος τοῦ ἐν τῷ Αἰγαίῳ Πελάγει Ῥωσικοῦ στόλου εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν.

Ἐξ Ἀργους, 13 Ἰουνίου.

Τὴν 12 τοῦ ἐνεστῶτος κατεβλήθησαν ἐνταῦθα τὰ θεμέ-

δια αλληλοδιδασκατικῶν σχολείων. Ὁ Διοικητικὸς Τοποτηρη-
τὴς ὁ Κύριος Ἰ. Δ. Βρατσίανος μετὰ τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν
καὶ ἡγετῶν πολιτῶν παρεστάθησαν εἰς τὴν δημόσιον ταύτην
τελετήν. Ἀγιασθέντων δὲ τῶν θεμελίων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἡλίουπόλεως ἐξεφώνησε λόγον κατάλληλον, εἰς τὸ τέλος
τοῦ οἰοῦ ἀνευφημίσθη ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης, ὡς τῆς
παίδεας προστάτης καὶ εὐεργέτης τῆς νεολαίας.

Παρομοία τελετὴ ἐγένεεν ἡδὴ κατὰ τὴν 28 τοῦ
Ἀπριλίου καὶ ἐν Μεσολογγίῳ.

Φιλολογία.

Τὰ ἀπὸ τῆς ἀναλύσεως τοῦ Περί Θρησκείων συγ-
γραμματος τοῦ Κυρίου Π. Ν. Ρόλλου (Ὁρὰ Γενικὴν
Ἑφημερίδα Φύλλ. 46).

Περὶ τῆς εἰμαρμένης, θέλει ὁ Κύριος Ῥόλλος νὰ δια-
κρίνωμεν τὸ εἰς τὴν θρησκείαν ἀνήκον δόγμα ἀπὸ τὸ τῶν
φιλοσόφων καὶ ποιητῶν. Κατ' αὐτὸν οἱ σοφοὶ τῶν παλαιῶν
ἐπιλήμψαν πάντοτε τὸ τυφλὸν πεπωμένον, καὶ ἐθεώρησαν
πάντοτε τὸν ἄνθρωπον ὡς ὃν ἡλικὸν, ἱκανὸν νὰ κρίνῃ οἰκειο-
θελῶς περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, καὶ ὑπεύθυνον διὰ τὴν
χοῆσιν τῆς ἐλευθερίας του. Τὸ πεπωμένον εἰς τὰς παλαιὰς
θρησκείας ἄλλο δὲν εἶναι εἰμὴ ἡ κυδέρνησις τῶν ἐν οὐραῖῳ
θεῶν. Ἀλλ' ὅμως ἐπιστεύετο καὶ ἄλλης λογῆς πεπωμέ-
νον: δηλαδή, ὅτι ὁ Θεὸς, ἀντὶ νὰ κυβερνᾷ ἀμέσως τὸν ὕλικόν
κόσμον, μεταχειρίζεται εἰς τοῦτο τὴν ὑπουργίαν τῶν πρω-
τίστων αὐτοῦ πιευσμάτων, καὶ ἐδιέταζον ὅτι ὁ Θεὸς προσδιώ-
ριτεν εἰς τὰς νοερὰς ταύτας οὐσίας νόμους, τοὺς ὁποίους
αὐταὶ δὲν ἠδύναντά ποτε νὰ παραβιάωσιν. Ἐλογίζοντο πρὸς
τοὺς ἄλλοις τὸ πεπωμένον ὡς εἶδος τι ἀνάγκης προερχο-
μένης ἐκ τῆς φύσεως τῆς ὕλης καὶ τῶν ἐλαττωμάτων της.
Περὶ τοῦτο οἱ φιλόσοφοι εἶναι πάντῃ ἀσύμφωνοι: ἐπιφέ-
ρει δὲ ὁ Κύριος Ῥόλλος τὰς διέξας τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἡ-
ρακλείτου, τοῦ Πυθαγόρου, ἡτοὶ τοῦ ἐξ ὀνόματος τοῦ φιλο-
σόφου τούτου ὁμιλοῦντος, τοῦ Χρυσίππου κτλ. Τὸ πεπω-
μένον, τὸ ὁποῖον μετεχειρίζοντο οἱ ποιηταὶ ὡς ἐλαττήριον
δραματικόν, ἦτο τὸ ὑπὸ τῶν Στωϊκῶν διδασκόμενον: τουτέ-
στι τὸ τῆς εἰμαρμένης δόγμα, ἐν τῇ θρησκείᾳ ἄγνωστον.
Νομίζει δὲ μάλιστα ὁ Κύριος Ῥόλλος ὅτι ὁ λαὸς ἐν γένει
εἶχεν ἀπλουστεράς καὶ ἀκριβεστεράς ιδέας, ἢ οἱ ποιηταὶ
καὶ τῶν φιλοσόφων οἱ πλείστοι, περὶ τῆς τῶν θεῶν προνοίας,
περὶ τῆς ἀγαθότητος καὶ δικαιοσύνης αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν
εἰς τοὺς κακοὺς ἀποκειμένων κολάσεων.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τμήματι προτίθεται ὁ συγγραφεὺς νὰ
ἐξετάσῃ τὰς διαφόρους ἐπωνυμίας, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐλα-
τρεῦετο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ Ζεὺς. Οἶον, οἱ Αἰγύπτιοι ἐπέ-
θον τὸν παρ' αὐτοῖς Δία Ἀμμωνιᾷ ἐπωνομάζοντες αὐτὸν
Κνέφ, καὶ τὸν συνέχον μετὰ τὸν Νεῖλον αὐτὸν, διὰ τὰς ἀγα-
θοποιὰς ἀρετὰς τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ τούτου, ὅθεν καὶ
τὸν ὀνόμαζον Κύριον τῆς Εὐφορίας. Παρίστανον δὲ
τὸν Κνέφ ὑπὸ τὸ σύμβολον τοῦ ὄφeos: ἄλλοτε δὲ τὸν ἐζω-
γράφον ὡς ἀνθρώπινον ὃν μετὰ κριοῦ κεφαλὴν, ἐπὶ θρόνου
καθήμενον, ἢ ἐπὶ λέμβου ἱστάμενον. Τυφῶνα δ' ὀνόμα-
ζον προσωποποιήσαντες τὴν Ἀγониάν, τὴν Φθοράν, τὴν Ἀτέ-
λειαν, ἐμφυτον εὔσαν εἰς τὴν ὕλην. Οἱ Ἕλληνες πάλιν
ἐφεύρον τὸν μῦθον τῶν Τιτάνων, περὶ τοῦ ὁποίου διδὲν ὁ
συγγραφεὺς ὅλας τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις.

Ἐλατρεῦετο προσέτι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὁ Ζεὺς, Σωτὴρ
ἐπωνομαζόμενος καὶ Ἐλευθέριος, ὡς εἰς αὐτοὺς δοὺς
τὴν νίκην. Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ναὸν τοῦ Ἐλευθερίου
Διὸς ἀπηρτῶντο αἱ ἀσπίδες τῶν εἰς τὴν μάχην πιπτόν-
των μαχητῶν καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ δὲ ἐπροσκυνεῖτο ὁ Ἐλευ-
θερωτῆς Ζεὺς, καὶ ὁ Σωτὴρ Ζεὺς εἶναι ἐγκεχα-
ραγμένοις εἰς νομίσματα τοῦ Διοκλητιανοῦ. Φαίνεται μά-
λιστα ὅτι ὁ Ζεὺς Στάτωρ τῶν Ῥωμαίων ἄλλο δὲν
ἦτο πλὴν θεὸς νικητῆς. Ἐξετάζει ὁ Κύριος Ῥόλλος κάμ-
ποσας ἐπωνυμίας τοῦ Διὸς ὀλιγώτερον γνωστὰς, οἷον Δο-
λίχιος, Βουλαῖος καὶ Ὀμόριος: ἡ δὲ τελευταία
ἐπὶ ἐπωνυμία συστοιχεῖ μετὰ τὸν τοῦ Λαγίου θεοῦ Τέρμον.
Ὁ Νικηφόρος Ζεὺς μᾶλλον ἐγένετο γνωστὸς ἐκ τῶν τῆς
Ἀντικρίας νομισμάτων. Πολλὰ ἄλλα ὀνόματα καὶ ἐπωνυ-
μίας ἡμῶς τις ν' ἀναφέρῃ, τῶν ὁποίων τινὰ ἀναφερόμενα
εἰς τοπικὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις εἶναι ὄχι ὀλίγον παρά-
δοξα, οἷον τὸ Ἀπόμυιος, μυιοδιώκτης.

Θεωρῶν ἔπειτα ὁ συγγραφεὺς τὸν Δία, ὡς τύπον τῆς
δυνάμεως, ἔρχεται νὰ πραγματευθῇ περὶ τοῦ Ὀλυμπίου
Διὸς, τὸν ὁποῖον αἱ τέχναι καὶ ἡ ποιησις ἐπανηγύρισαν
κατὰ τοὺς καλλίστους τῆς Ἑλλάδος χρόνους, τοῦ ὁποίου
τὸν ναὸν ἐκόσμησεν ὁ Φειδίας, καὶ τοῦ ὁποίου αἱ ἐορταὶ συν-
ῆθροίζον τὸ ἄνθος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ ἐχορημάτισαν
ἐποχαὶ ἐνώτερος εἰς τοὺς κατοίκους τῆς μητροπόλεως καὶ
τοὺς ἀποίκους. Δὲν ἐπεβάλετο δὲ ἐν μόνῃ τῇ Ἡλίδι ὁ
Ὀλύμπιος Ζεὺς. Εἶχον ἐγείρει ἐπίσης ναοὺς εἰς αὐτὸν καὶ
ἐν Μεγάρῳ, καὶ ἐν Κορίνθῳ, καὶ ἐν Σπάρτῃ, καὶ ἐν ἄλλαις
τῆς Ἑλλάδος πόλεσι: παρίσταται δὲ οἰκοθεν ὁμοιότης τις
τοῦ τῶν Ἑλλήνων Διὸς μετὰ τὸν Δία Καπιτώλιον τῶν Ῥω-
μαίων. Ὁ συγγραφεὺς παραβάλλει ἀκόμη τὸν πρῶτον μετὰ
τὸν Βάαλ, ἡτοὶ Βῆλον τῶν Ἀσσυρίων, καθὼς καὶ μετὰ τὸν
Παντοκράτορα θεὸν τῶν Αἰγυπτίων, τῶν Κελτῶν, καὶ πολ-
λῶν ἄλλων λαῶν. Καταντᾷ τέλος πάντων εἰς τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ
τοῦ βιβλίου του προκαταγγελην ἀξίωμα, τὴν λατρείαν τοῦ
προστάτου θεοῦ, καθολικῆς ψυχῆς τοῦ κόσμου, καὶ τὴν ἐν-
σωσιν τῆς ἐνεργητικῆς μετὰ τῆς παθητικῆς τῆς φύσεως
ἀρχῆς, παρίσταμένην παρὰ τοῖς Ἕλλησι διὰ τοῦ γάμου
τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας. « Αὕτη, λέγει, ἡ ἀρχὴ τῆς παγ-
κοσμίου ἐνεργείας ἀφ' ἑαυτῆς ὑπάρχουσα, καὶ ζωοδότειρα
πάντων τῶν ὄντων οὐρα, ἐπροσωποποιήθη καὶ ἐλατρεύθη
παρὰ πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, ὡς θεὸς ὑπέριστατος, ὡς τὸ
πρῶτον τῶν ὄντων, ἡ μόνη ἀναγκαία ἀρχή. Ἡ παγκόσμιος
αὕτη ἀρχὴ ἐλατρεύθη παρὰ μὲν τοῖς Ἕλλησιν ὑπὸ τὸ ὄνο-
μα τοῦ Διὸς, παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ
Ἰούπιτερ (Jehova ego qui sum). Ὡς ἀρχὴ δὲ γεννητικὴ, ἐσή-
μαινε τὸν τρόπον, τὸ ὅποιον αὕτη αὕτη ἡ ἀρχὴ μεταχει-
ρίζεται εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν ὄντων, τοὺς περὶ τῆς δια-
τηρήσεως αὐτῶν καθεστηκότας νόμους, διὰ τῶν ὁποίων τηρεῖ
τὴν μεταξὺ αὐτῶν τάξιν, ὅθεν καὶ ἔχει μετὰ τῆς δημιουρ-
γικῆς δυνάμεως τὸ κράτος καὶ τὴν εὐεργεσίαν. Ἀλλ' ὁ μὲν
δημιουργικὸς τρόπος, τὸν ὁποῖον μεταχειρίζεται, δεικνύε-
ται εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν θεάζον, πάντα δὲ
τὰ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύττουν τὰς δύο ταύτας αἰτίαις ἀλλεπαλ-
λήλως ἐνεργούσας, καὶ ἡμεῖς πρῶτον γινώσκουμεν αὐτὰς διὰ
τῶν αἰσθήσεων, ἐπειτα δὲ διὰ τοῦ λόγου καταλαμβάνομεν
ἕως καὶ αὐτὰς τὰς πρῶτας ἐνεργείας τῆς φύσεως: εἰς ἀπλῆς
ἄρα παραληρήσεως γινώσκεται ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ
νοὸς ἡ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου διεσπορισμένη τοῦτο μόνον

παρελήθησαν οἱ ἀρχαῖοι, καὶ πάντοτε ἐλάτρευσαν τὴν πρώτην ἀρχὴν, τὴν δημιουργικὴν ἀρχὴν, ἡνωμένην μὲ τὸ παθητικὸν μέρος τῆς φύσεως, τὴν κοινὴν ὅλων τῶν ὄντων μητέρα π.

Ἄν δὲ καὶ ἡ ἀρχὴ ἐξεδηλώθη ἐνλαύθῃ κατ' ἀπόλυτον ἔννοιαν, εἶναι πιθανὸν ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἠθέλησε νὰ τὴν ἐκτείνει μόνον εἰς τὰς ἐποχὰς καὶ εἰς τοὺς λαοὺς, οἵτινες εἶχον μυθολογικὸν καὶ κοσμολογικὸν σύστημα ὅπως ἀνεπτυγμένον, ἤρρησκεῖαν συμβολικὴν, καὶ τέλος ἤρρησκεῖαν μεταφυσικὴν. Ὅτι οἱ βάρβαροι λαοὶ καὶ οἱ βάρβαροι χρόνοι δὲν ἔφερον ἴσως ἑκεί τὰς συναρμογὰς τῶν ἤρρησκευτικῶν τωκπίστεων. Ὁ Κύριος Ῥόλλος ἀποδεικνύει τὴν ἔνωσιν τῶν δύο ἰδεῶν, πρῶτον μὲν παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, οἵτινες, κατ' αὐτὸν, ἐπενήρυσαν τὴν μυθολογικὴν ταύτην ἀρχὴν, ἔπειτα δὲ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. Οὗτοι δὲ ἐθεώρουν, ὡς καὶ ἄλλοι λαοὶ, τὴν ὑπερτάτην αὐτῶν θεότητα, τώρα μὲν ὡς δημιουργόν, τώρα δὲ ὡς δημιουργημένον ὄν· ὅθεν καὶ ὁ Ζεὺς αὐτῶν, θεωρούμενος ἐν γένει ὡς ἀρχὴ πλαστογενετικὴ, ἐνομιζέτο ὅμως καὶ ὡς θεὸς γεννημένος, καὶ ὁ βίος τοῦ Διὸς ὑπινιάζοντας κατέχει ὅχι ὀλίγον τόπων εἰς τὴν μυθολογίαν τοῦ φιλομύθου ἐκείνου λαοῦ. Τὰ Κρητικὰ νομίσματα τὸν παριστάνουν εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην ἐπὶ αἶγος καθήμενον. Ἐθεωρεῖτο δὲ ὁ δημιουργὸς θεὸς ὡς συνάνυμος τοῦ ἀστέρους τοῦ βοηθοῦντος καὶ ταχύνοτος τὴν παραγωγὴν καὶ ἐντεῦθεν ἡ τοῦ Διὸς Ἑλίου λατρεία, καὶ ἡ θεμελιώδης ἰδέα τῆς ἀστρολατρίας.

Ἐνταῦθα τελειώνει ὁ Κύριος Ῥόλλος τὰς ἐρεῦνας του, ὑποστηρίζων αὐτὰς μὲ πλείστα λογικὰ καὶ ἀξιολογώμενα σχόλια. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ νὰ ἐκδοθῇ ὅσον τάχιστα καὶ ἕτερος τόμος, ὥστε νὰ διέλθωμεν μετὰ τοῦ συγγραφέως τὸ μέγα στάδιον τῆς ἀρχαίας μυθολογίας· διότι εἶναι σπάνιον νὰ μὴν ἐμπνεύσῃ ἡ σπουδὴ αὐτῆς ἰδέας καὶ συστήματα εὐφυῆ εἰς τοὺς ἐπιμελουμένους αὐτὴν συγγραφεῖς διὰ τῶν ἀρχαίων βιβλίων καὶ μνημείων.

Deping.
(Revue Encyclopédique).

Ποικίλα.

Κατάστασις τινῶν Αὐλῶν τῆς Εὐρώπης κατ' ἀρχὰς τοῦ 1830.

ΡΩΣΣΙΑ. — Ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἔχει 34 ἐτῶν ἡλικίαν· ἐνυμφεύθη τὸ 1817 τὴν Πριγκίπισσαν τῆς Πρωσίας Καρλότταν. Πέντε τέκνα ἐγεννήθησαν ἐκ τοῦ συνοικεσίου τούτου. Ὁ πρωτότοκος μέγας Δοῦξ διάδοχος, ἀρχιστράτηγος ὅλων τῶν Κοσάκων, εἶναι δωδεκαετής.

Δύο μὲν ἀδελφοὺς ἔχει ὁ Αὐτοκράτωρ· τὸν μέγαν Δοῦκα Κωνσταντῖνον συνευγμένον τὴν Πριγκίπισσαν Λόδβις· καὶ τὸν μέγαν Δοῦκα Μιχαὴλ λαβόντα εἰς γυναῖκα τὴν μεγάλην Δούκισσαν Ἑλένην θυγατέρα Παύλου τοῦ τῆς Βυρτεμβέργης Πρίγκιπος. Δύο δὲ ἀδελφάς· τὴν μεγάλην Δούκισσαν βασίλισσαν τοῦ Σάξ Βέιμαρ καὶ τὴν βασιλικὴν Πριγκίπισσαν τῶν Κάτω Χωρῶν.

ΑΥΣΤΡΙΑ. — Ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος εἶναι ἐξήκοντα καὶ διετής. Συνεζεύχθη εἰς τέταρτον γάμον τὴν Πριγκίπισσαν Καρολίναν θυγατέρα Μαξιμιλιανοῦ Ἰωσήπου βασιλέως τῆς Βαυαρίας.

Ἐκ τοῦ β' αὐτοῦ γάμου μετὰ τῆς Πριγκίπισσης τῆς

Νεαπόλεως τὸν ἔμειναν ἑξ τέκνα: — Δύο μὲν Πρίγκιπες, ὁ ἀρχιδούξ Φερδινάνδος ὁ κατ' ἀξίωσιν διάδοχος, 37 ἐτῶν, καὶ ὁ ἀρχιδούξ Φραγκίσκος· τέσσαρες δὲ Πριγκίπισσαι, ἡ Αὐτοκρατορίσσα Μαρία Λουδοβίκη ἔχουσα σήμερον 39 ἐτῶν ἡλικίαν· ἡ σύζυγος Λεοπόλδου τοῦ Πρίγκιπος τῶν Δύο Σικελιῶν, ἡ τοῦ Φρεδερίχου Αὐγούστου Πρίγκιπος τῆς Σαξωνίας, καὶ ἡ ἀρχιδούκισσα Μαριάννα.

Ἐπὶ ἀδελφοὺς ἔχει ὁ Αὐτοκράτωρ: — Τὸν ἀρχιδούκα Κάρολον, πενήκοντα καὶ ἑνεαετῆ, ὅστις, ἀπώλετον ἄρτι τὴν σύζυγόν αὐτοῦ τὴν Πριγκίπισσαν Νασσὼ Βεϊλδούργου, καὶ τοὺς ἀρχιδούκας Ἰωσήφον τὸν τῆς Οὐγγαρίας διοικητὴν, Ἀντώνιον τὸν μέγαν ἀρχοῦντα τοῦ Γενεωικοῦ τάγματος, Ἰωάννην τὸν γενικὸν τῶν ὁχυρωσικῶν διευθυντὴν, Ρενιέρ τὸν τῆς Λεμβαρδίας ἀντιβασιλέα, Λουδοβίκον τὸν γενικὸν τοῦ πυροβολικοῦ διευθυντὴν, καὶ Ῥοδόλφον τὸν τανὺν καρδινάλιον καὶ ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Ὀλμούτς.

ΠΡΟΥΣΙΑ. — Ὁ βασιλεὺς Φρεδερίχος Γουλιέλμος ἔχει ἐξήκοντα ἔτη. Χηρεύσας πρὸς 19 ἐτῶν ἀπὸ τῆς Πριγκίπισσης τοῦ Μέκλεμβουργ Στρελίτς, ἀνευμφεύθη τὸ 1824 Αὐγούσταν τὴν Πριγκίπισσαν τοῦ Λιέγνιτς.

ἔχει ὁ βασιλεὺς ἑπτὰ τέκνα: — Τὴν Αὐτοκρατορίσσαν τῆς Ῥωσίας, τὴν διάδοχον Πριγκίπισσαν τοῦ Μέκλεμβουργ Σχουέριν, Φρεδερίχην τὴν πριγκίπισσαν τῶν Κάτω Χωρῶν, καὶ τοὺς Πρίγκιπας Φρεδερίχον Γουλιέλμον, βασιλικὸν Πρίγκιπα 35 ἐτῶν, Γουλιέλμον τὸν ὑπατιστὴν στρατηγὸν, τὸν Κάρολον Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν Ἀλβέρτον.

Ἀδελφοὶ δὲ τοῦ βασιλέως, οἱ Πρίγκιπες Ἑρρίκος ὁ τοῦ πεζικοῦ στρατηγός, καὶ Γουλιέλμος ὁ τῆς Μαίεγκης διοικητής· καὶ ἀδελφαί, ἡ βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ ἡ Ἐκλεκτορίσσα τοῦ Ἑσσε Κατσέλ.

(Ἐφ. Λαυράνης.)

Ἀπεδείχθη ὅτι μεταξὺ 7,396 ἐγκαλεσθέντων καὶ κριθέντων ἐν τῇ Γαλλίᾳ κατὰ τὸ 1828 ἔτος 4,166 δὲν ἤξενον ὁλοτελῶς εὔτε νὰ ἀναγνώτῳσι, εὔτε νὰ γράψωσι.

— Ὁ πληθυσμὸς τῆς Δανίας λογίζεται κατὰ τὸν Ἀγγλικὸν Ταχυδρόμον

ἐν μὲν τῇ Εὐρώπῃ εἰς	1,768,000
ἐν δὲ ταῖς Δυτικαῖς Ἰδιαῖς	45,000
καὶ ἐν ταῖς Ἀνατολικαῖς	50,000
	1,863,000

Παρεκτὸς τῶν Δουκάτων Ὀλτεῖ, καὶ Λαυεμβούργου, τῆς Ἰσλανδίας, τῶν νήσων τῆς Φρεθίας, καὶ τῶν ἔξω τῆς Εὐρώπης κτήσεων, οἱ κατὰ τὸ 1828 ἐγκαλεσθέντες δι' ἀπώλως δημοσία ἐγκλήματα εὐρέθησαν 1964, δηλαδὴ 1 πρὸς 610 περίπτωσι, λογιζομένων εἰς 1,200,000 τῶν λοιπῶν κατοίκων τοῦ βασιλείου. Ἐκ δὲ τῶν 1964 τούτων ἐναχθέντων 196 ἀπῆκον εἰς τὸ στρατιωτικόν, καὶ 1768 ἦσαν ἐκ τῶν πολιτῶν, ἐκ δὲ τῶν τελευταίων τούτων πάλιν ὀλιγώτερόν τι ἢ ἐν τρίτον, δηλαδὴ 547 ἀπῆκον εἰς τὴν πρωτεύουσαν Κοπεγχάγην.

(Οὐεν. Παρατηρ.)

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 48 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Καὶ πάλιν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σοὶ ἐγκλείσω κατὰ χρέος τὸν κατάλογον τῶν ἐν τῷ τοῦ Ναυπλίου Νοσοκομείῳ περιποιηθέντων ἀσθενῶν, καὶ λογαριασμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτοῦ εἰς τὸν παύσαντα χρόνον μέχρι τέλους Φεβρουαρίου τοῦ 1830, ἔτι δὲ καὶ τὴν καταγραφὴν τῶν ἐν αὐτῷ ὑπηρετούντων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισυνάπτονται καὶ παρατηρήσεις τινὲς ἀναγκαῖαι, καὶ ταῦτα παρακαλῶ νὰ καταχωρίσετε μετὰ τῆς παραύσης μου εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

ἀλλ' ἐν μέσῳ τούτων ἡ φιλάνθρωπος πρόνοια τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου μας ἐπεμελήθη κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, ὥστε δύναται νὰ παραβληθῇ μετὰ τῶν πρὸ πολλοῦ καλῶς συστημένων καὶ ἡσυχῶν πέλειων τοιούτων εἰδῶς καταστήματα, καὶ διὰ τὰ ἐλλείποντα τῶν ἐξόδων φροντίζει, καὶ διὰ τὴν βελτιωτέραν, ὡς πατὴρ τῶν δυστυχῶν καὶ ἀπώρων, ἀποκατάστασίν του καταγίνεται.

Ἰσχυροὶ δὲ φιλόανθρωποι ἔμποροι ταύτης τῆς πόλεως ἐξακολουθοῦν τὴν συνήθη συνεισφοράν των πρὸς ἓν τέταρτον ταῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν πραγματειῶν των, καὶ αὕτη διὰ τῆς ἐπιμελείας τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δασμοτελωνίων τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου Κυρίου Διαμαντῆ Μανιάρη, ἀνέδωκε κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἰς Γρότια 12,082: 3|40. Τοιαύτας φιланθρώπους πράξεις καθυποβάλλων ὑπ' ὅψιν τοῦ κοινοῦ, δὲν λείπω νὰ ἐκφράσω καὶ τὴν ἀνέκδοτον εὐγνωμοσύνην ἐκ μέρους τῶν ἀσθενῶν, οἵτινες ὀφείλουσιν τὴν ὑπαρξίαν των εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς τὰς γενναίας τῶν φιλανθρώπων συνεισφορὰς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Μαρτίου 1830.

Ὁ Ἱατροχειρουργὸς καὶ Ἐπιστάτης τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Νοσοκομείου Π. Δ. Στεφανίτσης.

Ἡ ΕΘΝΙΚὸν ΝΟΣΟΚΟΜΕΪΟΝ ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ.

Συνοπτικός καταλογος βιβλίων ληφθέντων παρὰ τῶν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ
τούτῳ καταστίχων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἀσθενῶν καὶ πληγω-
μένων ἐκάστου μηνός, πτωχῶν, στρατιωτῶν ἀτάκτων, φυλακισμένων, ἀλ-
λεσθέντων, ὀρφανῶν καὶ ἐθνικῶν ναυτῶν, ἀπὸ ἀ. Μαρτίου 1829 ἕως τέλους
Φεβρουαρίου 1830. Ε. Π.

Σύνοψις τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων ἀπὸ ἀ. Μαρτίου 1829
ἕως τέλους Φεβρουαρίου 1830 'Ε. Π.

Αριθμός.	Καταγραφή τῶν Μηνῶν	Αριθ. ἐκάστου μηνός.	Πτωχοί.	Στρατ. ἄτακτοι.	Φυλακωμένοι.	Ἄλλοεθνεῖς.	Ὀρφανά.	Ἐθνικοὶ Ναῦται.	Κλάσεις ἰατρικῆς.	Κλάσεις χειρουργίας.	Ἰγυεῖς.	Ἀπεθαιμμένοι.	Μεΐναντ. ἐν τῷ νοσοκ.	Παρατη ρήσεις.
1	Μάρτιος.	92	31	1			60	1	38	54	73	1	18	Κατὰ τὴν χρονικὴν ἀκολουθίαν εἰς ὅλους τοὺς ἀνάτους ἀνατοῦς γίνεται τακτικῶς ἡ ἀνα- τομία πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ πάθους τῶν.
2	Ἀπρίλιος.	45	31	1		2	10	1	20	25	28		17	
3	Μάϊος.	62	59	1			1	1	23	39	36	2	23	
4	Ἰούνιος.	62	52	2		1	1	6	32	30	40	1	21	
5	Ἰούλιος.	79	49				19	10	40	39	51	3	25	
6	Αὐγούστος.	67	40	6		3	12	6	47	20	47	3	17	
7	Σεπτέμβρ.	86	67	3		2	11	2	74	12	48	5	33	
8	Ὀκτώβριος.	84	55	2		2	23	2	62	22	54	6	24	
9	Νοέμβριος.	81	53				24	4	47	34	52	3	26	
10	Δεκέμβριος.	66	44	2		1	18	1	36	30	37	4	25	
11	Ἰανουάριος.	76	50	1	1		23	1	47	29	45	5	26	
12	Φεβρουάριος.	67	34	5		1	20	7	36	31	29	3	35	
	Τὸ ὅλον	867	565	24	1	14	222	41	502	365	540	36	35	

Παρατηρήσεις.	Νομίσματα.				Νομίσματα.			
	Παράδ.	Γρόσια.	μηνός.	Αριθμός.	Παράδ.	Γρόσια.	μηνός.	Αριθμός.
Τὸ τέταρτον ἐξόδον ἔγινεν εἰς αἰκεδόμενα τοῦ καταστήματος τούτου. Ἀπο χιλιάδες: ἑξή- κοντα εἰς ἀσθενεῖς 100 μετ' ὧν καὶ ἕκαστον ἀνὴρ, αἰκονομία, δραστηριότητος οἴκου καὶ φιλικανθρωπίας.	29	1329	Μάρτιος.	1	23	1797	Μάρτιος.	1
	9	1000	Ἀπρίλιος.	2	34	1197	Ἀπρίλιος.	2
	24	1002	Μάϊος.	3	15	1310	Μάϊος.	3
	6	989	Ιούνιος.	4	24	1388	Ιούνιος.	4
	33	961	Ιούλιος.	5	19 1/2	1531	Ιούλιος.	5
	27	1227	Αὐγустος.	6	7 1/2	1337	Αὐγустος.	6
	39	993	Σεπτέμβρ.	7	11	2223	Σεπτέμβρ.	7
	8	1340	Ὀκτώβριος.	8	18	2327	Ὀκτώβριος.	8
	6	1199	Νοέμβριος.	9	36	2029	Νοέμβριος.	9
	13	1720	Δεκέμβριος.	10	23	1632	Δεκέμβριος.	10
	2	1295	Ἰανουάριος.	11	37	2017	Ἰανουάριος.	11
		906	Φεβρουάριος	12	24 1/2	1562	Φεβρουάριος.	12
	36	13965	Τὸ ὅλον		32 1/2	20350	Τὸ ὅλον	

Α. Ἐθνικὸν Νοσοκομεῖον Ναυπλίου.

Καταγραφὴ τῶν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ εὐρισκομένων ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασι ὑπηρετούντων κατὰ μῆνα.

Ἀρ. Ἀδιαίτα τῶν ἀσθενῶν
καὶ πληρωμένων.

Εἶδ. η.	Διάμ.	Παρ.	Ἀριθμ.	Ὄνομα καὶ ἐπίθετον.	Πατρίς.	Πλίκια.	Ἰπάγγελμα.	Γόσια.	Νομίμ.	Παράδες.	Μερὶς ψωμίου.	Παρατηρήσεις.
Ρύζι.	30	5	1	Πέτρος Στεφανίδης.	Λευκαδία	39	Ἰατροχειρουργὸς καὶ ἐπιστάτης ἐκτελὼν ὡσαύ- τως καὶ τὰ χρέη φαρμακοποιοῦ καὶ γραμματέως	400				Ἰατροχειρουργὸς τοῦ Ὑγειονομείου (καὶ τῶν δημοτ. φυλακῶν ἀμισθί).
Βούτυρον.	4	2	2	Σταῦρος Παλαιολόγος.	Σμύρνη	22	Ἐσωτερικὸς ἐπιστάτης καὶ ψωνιστὴς	60				
Λεμόνια.	Ἀρ. 2	2	3	Παναγιώτης Κωνσταντίνου.	Κύπρος	30	Συμβοσθὸς τῆς χειρουργίας καὶ μπασιπέρης	30				
Β Διάιτα.	Ὄλον 9		4	Παναγιώτης Κουμαριώτης.	Τριπολιτσά	42	Ἱερεὺς τῆς ἐκκλησίας καὶ νοσοκομείου	45				(Οἱ ἐνθόντες μὴ φυλάττοντες τὰ χρέη τῶν ἀλλοτρίων κατὰ μῆνα.
Εἶδ. η.	Διάμ.	Παρ.	5	Φίλιππος Ἀντωνόπουλος.	Κύπρος	24	Νεροκουβαλιτῆς	45				
Ψωμί	100	6	6	Βασίλης Παπαντώνης.	Πάτρα	23	Ἄ δούλος	40				
Γάλα	100	5	7	Μῆτρος Νικολάου.	Ἀθήναι	25	Μάγειρος	40				
Ρύζι	30	5	8	Νικόλαος Σαμιώνης.	Ἄργος	46	Β δούλος καὶ κηπουρὸς	30				
Βούτυρον	4	2	9	Μαρία Ἀράπια.	Ἀἴγυπτος	28	Ἄ δούλος	28				
Λεμόνια	Ἀρ. 1	1	10	Κωνσταντιῶ Κατζοῦ.	Ἄργος	55	Β δούλος	26				
Γ Διάιτα.	Ὄλον 19		11	Χρυσούλα Κωνσταντίνου.	Ἀνατολή	32	Γ δούλος	24				
Εἶδ. η.	Διάμ.	Παρ.	12	Ἰωάννης Γιακουμῆς.	Σπέτσαι	15	Γ δούλος	16				Αὐτὸ εἶναι τὸ ὄρφανόν ἐποῦ ἐπεσέν ἀπὸ ἱζαλέ καὶ χάρ. τῷ θείῳ ἐσώθη.
Ψωμί	200	13	13	Ἰωάννης Ἀντωνίου.	Γαστούνη	12	Ἰπνεέτης εἰς μικρὰ θελήματα τῶν ἀσθενῶν	12				
Λύγζα	Ἀρ. 2	10	14	Κωνσταντῖνος Καμαριώτης.	Τριπολιτσά	14	Συμβοσθὸς τοῦ παπᾶ	12				
Ρύζι	30	5										
Βούτυρον	4	2										
	Ὄλον 30						Τὸ ὅλον	816			12	